Uel aastal.

Wisil: Oh Jummal Loja, pühha Waim.

Nüüd jälle näinud meie silm,
Et wannemaks on läinud ilm,
Ja Jummal wõtnud armoga
Meil ue aasta walmista.

Siis wõtta ue aastaga
Meid, Jummal, jälle kaitseda;
Keik päwad, mis sa ette tood
Ja keik, mis mullast uest lood.

Oh anna rahho wallitsust
Ja põldudele siggidust,
Ni kuida sinna isse tead,
Kes maad ja liñnad üllal pead.

Kes rasket koormat kandwad siin
Ja kedda waewab haigus, piin:
Neid tomba wälja, awwita
Ja keiges häddas kinnita.

Jah! aeg kül aastast aastani
Siin lähhäb lendes eddasi;
Ka nenda meie temmaga
Siit same ärra ruttama.

Ei Loja jätta omma wiit;
Ilm tulleb ja ilm lähhäb siit,
Ja igga ue aastaga
Saab rahwas arro teggema.

Oh olle, Jummal! päwad, ööd
Siis meie jures, meie tööd
Ja ihho terwist õnnista,
Et woime röömsast tännada.

Keik tundko römo maast ja weest,
Ja sojast päik'sest, pilwedest,
Ja õnnista keik Maarja maad,
Et meile tulleks röömsad a'ad!

Ja on se sinno tahtminne,
Oh Issand, et ni mitmele
Sel aastal tulleb wiimne tund:
Siin anna armo, rahho-und!